

**Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-253/17, Der Grüne Punkt —
Duales System Deutschland GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione
w dniu 20 lutego 2018 r. przez Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH**

(Sprawa C-143/19 P)

(2019/C 220/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (przedstawiciel: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie T-253/17;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i ostateczne rozstrzygnięcie sporu, posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na naruszeniu prawa Unii — art. 15 ust. 1, art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 66 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾. Sąd naruszył prawo, potwierdzając używanie unijnego znaku wspólnego pozwalające na utrzymanie praw do niego tylko względem opakowań, ale nie względem towarów z klasy 1–34, których opakowania są oznaczone tym znakiem towarowym. Przy tym dokonał wprawdzie trafnych ustaleń co do tego, jak odbiorcy rozumieją używanie znaku towarowego, jednak błędnie pod względem prawnym ocenił, że nie stanowi ono używania dla samych towarów.

Wnosząca odwołanie zarzuca błędną ocenę prawną. Ocena prawna jest błędna pod względem prawnym z uwagi na to, że Sąd zanegował używanie znaku wspólnego w odniesieniu do towarów, a przyjął używanie unijnego znaku towarowego pozwalające na utrzymanie praw do niego jedynie w stosunku do opakowań.

Dla objęcia towarów znakiem jest miarodajne to, że oznaczenie wskazuje, iż to producent towarów, a nie producent opakowania jest członkiem organizacji. Towar i opakowanie towaru są wprowadzane do obrotu jako jedność sprzedażowa.

Funkcja wskazująca oznaczenia odnosi się do tego, że unieszkodliwienie i odzyskiwanie może nastąpić na podstawie objęcia producenta towaru należącym do skarżącej systemem licencjonowania za pomocą jej odpowiedniego systemu dualnego.

Przeciwko objęciu towarów znakiem nie może w szczególności przemawiać okoliczność, że na odnośnym opakowaniu towaru są stosowane równocześnie dodatkowo także znaki towarowe różnych przedsiębiorstw, gdyż chodzi przy tym właśnie o typowe zestawienie znaków wspólnych.

Dla funkcjonowania znaku wspólnego nie jest konieczne, by musiał on zawsze oznaczać określoną jakość towarów. Wystarczy raczej, by znak wspólny wskazywał na członkostwo w organizacji.

Orzeczenie Sądu nie uwzględniło wystarczająco przewidzianego w regulaminie skarżącej rozróżnienia między różnymi użytkownikami oznaczenia.

Używanie następuje także w celu stworzenia rynku zbytu, i to — odpowiednio do charakteru znaku wspólnego — w dążeniu do utrzymania i polepszenia pozycji kolektywu na rynku względem konkurencyjnych kolektywów, w szczególności względem konkurencyjnych systemów dualnych lub segmentu przedsiębiorstw nienależących do organizacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).